

o odpisy na fundusz zakładowy oraz o przypadającą wpłatę do budżetu.

2. Odpisy gospodarstwa na fundusz rezerwy przeznacza się po potowie na fundusz rezerwy gospodarstwa i scentralizowany fundusz rezerwy tworzony przez jednostkę nadrzędną.

3. Wysokość funduszu rezerwowego gospodarstwa nie może przekroczyć 10% planowanego rocznego osobowego funduszu plac gospodarstwa. W razie osiągnięcia tej granicy pozostałe środki funduszu rezerwowego przekazywane są w całości na rachunek scentralizowanego funduszu rezerwowego w jednostce nadrzędnej.

4. Scentralizowany fundusz rezerwy tworzy się:

- 1) z części nieprawidłowych zysków gospodarstw (§ 2 ust. 4 pkt 2),
- 2) z wpłat gospodarstw zgodnie z ust. 2 i 3.

5. Wysokość scentralizowanego funduszu rezerwowego nie może przekroczyć 10% planowanego osobowego funduszu plac podległych gospodarstw. W razie osiągnięcia tej granicy nie dokonuje się dalszych odpisów na scentralizowany fundusz rezerwy, a o pozostałą część zysku przeznaczoną zgodnie z ust. 4 na scentralizowany fundusz rezerwy powiększa się fundusze rezerwowe gospodarstw lub ich fundusze rozwoju.

6. Środki funduszu rezerwowego przeznacza się na pokrycie:

- a) szkód losowych,
- b) ewentualnych strat ponadplanowych bądź nie planowanych, wynikłych z działalności eksploatacyjnej gospodarstwa.

§ 5. 1. Na fundusz rozwoju gospodarstwa przeznacza się  $2\frac{1}{2}$  kwoty stanowiącej pozostałość zysku prawidłowego, pomniejszonego o odpisy na fundusz zakładowy i przypadającą wpłatę do budżetu.

2. Fundusz rozwoju gospodarstwa przeznacza się na:

- 1) uzupełnienie własnych środków obrotowych gospodarstwa,
- 2) fundusz zdecentralizowanych inwestycji gospodarstwa.

§ 6. 1. Gospodarstwa planowo-deficytowe otrzymują na pokrycie strat dotacje budżetowe w granicach straty planowanej, zatwierdzonej w planie gospodarczo-finansowym.

2. Pokrywanie planowanych strat następuje z wpłat z zysku gospodarstw rentownych oraz ze środków budżetowych zapewnionych na ten cel we właściwych budżetach.

3. Pokrycie strat ponadplanowych bądź strat nieplanowanych może nastąpić na wniosek gospodarstwa zawierający analizę przyczyn oraz określenie środków do zapobieżenia powstawaniu strat w przyszłości:

- 1) w gospodarstwach rozliczających się z budżetem centralnym:
  - a) z funduszu rezerwowego gospodarstwa, ze scentralizowanego funduszu rezerwowego, z pozostałości środków na rachunku rozliczeń z budżetem jednostki nad-

rzędnej po dokonaniu rozliczeń z tytułu planowanych zysków i strat — na mocy decyzji jednostki nadrzędnej,

- b) z budżetem Państwa w trybie obowiązujących przepisów prawa budżetowego;

2) w gospodarstwach rozliczających się z budżetami terenowymi:

a) z funduszu rezerwowego gospodarstwa, ze scentralizowanego funduszu rezerwowego, z pozostałości środków na rachunku rozliczeń z budżetem jednostki nadrzędnej po dokonaniu rozliczeń z tytułu planowanych zysków i strat — na mocy decyzji jednostki nadrzędnej,

b) ze środków budżetowych wojewódzkiej rady narodowej na podstawie uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

c) z budżetu Państwa w trybie obowiązujących przepisów prawa budżetowego.

§ 7. 1. Ustala się górny limit wyposażenia gospodarstw we własne fundusze obrotowe na poziomie 100% wartości stanu pogłowia bydła, owiec, trzody chlewnej, drobiu i zwierząt futerkowych oraz 40% wartości pogłowia koni.

2. W gospodarstwach specjalistycznych prowadzących działalność w zakresie hodowli elitarniej koni górny limit wyposażenia we własne fundusze obrotowe ustala się na poziomie wartości całego inwentarza żywego.

3. Minister Finansów zapewni w budżecie centralnym na rok 1960 środki na uzupełnienie własnych funduszy obrotowych gospodarstw do wysokości 75% wartości inwentarza żywego określonego w ust. 1 i 2 według stanu na dzień 1 lipca 1959 r.

§ 8. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa wyda szczegółowe przepisy dotyczące:

- 1) rozliczeń gospodarstw z budżetem centralnym i budżetami terenowymi,
- 2) tworzenia i wykorzystywania odpisów na fundusz rezerwowy i fundusz rozwoju.

§ 9. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia przepisów uchwały na państwowe gospodarstwa rolne działające według zasad pełnego rozrachunku gospodarczego, podległe innym ministrom.

§ 10. Przepisy uchwały nie dotyczą rozliczeń z tytułu zysków i strat oraz zasad podziału zysku i finansowania środków obrotowych gospodarstw za rok gospodarczy 1958/1959.

§ 11. W zakresie unormowanym uchwałą tracą moc dotychczasowe przepisy.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

### 390

#### UCHWAŁA Nr 359 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1959 r.

w sprawie tworzenia za rok 1959 funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników leśnych zakładów doświadczalnych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

§ 1. 1. Leśne zakłady doświadczalne przy szkołach wyższych, działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, podległe Ministrowi Szkolnictwa Wyż-

szego, zwane dalej „jednostkami“, mogą przeznaczyć za rok 1959 na fundusz na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników kwotę odpowiad-

dającą 2 $\frac{1}{2}$ % osobowego funduszu plac planowanego na ten okres.

2. Zezwoleń na dokonanie wypłat na cele, o których mowa w ust. 1, udziela rektor właściwej szkoły wyższej po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań rocznych z wykonania planu i sprawozdań finansowych, że jednostka osiągnęła w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne:

- 1) nadleśnictwo doświadczalne przez:
  - a) wykonanie zadań związanych z realizacją planu prac naukowo-badawczych,
  - b) wykonanie ustalonych przez rektora właściwej szkoły wyższej zadań w zakresie akumulacji,
  - c) wykonanie planu wywozu grubizny,
  - d) wykonanie rzeczowego planu zagospodarowania lasu pod względem ilości i jakości w zakresie prac szkółkarskich, zalesień i odnowień lasu oraz pielęgnowania upraw i młodników;
- 2) tartak doświadczalny przez:
  - a) wykonanie zadań związanych z realizacją planu prac naukowo-badawczych,
  - b) wykonanie ustalonych przez rektora właściwej szkoły wyższej zadań w zakresie akumulacji.
3. Odpisów na fundusz nagród i świadczeń oraz na budownictwo mieszkaniowe dokonają jednostki raz na rok.

§ 2. 1. Fundusz, o którym mowa w § 1, tworzony jest przy rozliczeniu z budżetem Państwa w drodze odpisów z zysku.

2. Jeżeli jednostka jest deficytowa lub jeżeli osiągnięty przez nią zysk nie wystarcza na dokonanie odpisu części funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe, na fundusz przeznaczają się odpowiednią sumę środków obrotowych jednostki.

§ 3. W ciągu roku przysługuje jednostkom prawo dokonywania, za zgodą rektora właściwej szkoły wyższej, wydatków na nagrody z określonego w § 1 funduszu do wysokości sumy nie przekraczającej 0,8% osobowego funduszu plac planowanego na dany okres.

§ 4. 1. Pracownikom zarządów poszczególnych jednostek przysługuje prawo do korzystania z uprawnień przewidzianych w § 1 ust. 1.

2. W razie nabycia uprawnień tylko przez jedną część danej jednostki rektor właściwej szkoły wyższej ustali, czy i w jakim stopniu pracownicy zarządu tej jednostki uzyskali uprawnienia przewidziane w § 1 ust. 1.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

### 391

#### UCHWAŁA Nr 366 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1959 r.

##### w sprawie koordynacji akcji społecznej i inwestycji związanych z rozwojem radiofonii i telewizji.

W związku z przewidywanym poważnym wzrostem liczby abonentów telewizyjnych i radiofonicznych w latach 1959—1965 oraz wynikającą z tego koniecznością zapewnienia warunków dla dobrego opracowywania i odbioru programów telewizyjnych i radiofonicznych na terenie poszczególnych województw, jak również w celu skoordynowania z założeniami rozwojowymi szeroko występującej inicjatywy społecznej w zakresie przyspieszenia rozbudowy ośrodków telewizyjnych i radiofonicznych — Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Inwestycje w zakresie radiofonii i telewizji mogą być realizowane ze środków:

- 1) objętych planem centralnym na sfinansowanie inwestycji scentralizowanych w ramach planów inwestycyjnych Ministerstwa Łączności i Komitetu do Spraw Radiofonii „Polskie Radio”,
- 2) gromadzonych przez społeczne komitety budowy telewizji i radiofonii w drodze dobrowolnych ofiar oraz z dotacji rad narodowych.

§ 2. Ze środków objętych planem centralnym w ramach inwestycji scentralizowanych mogą być finansowane:

- 1) inwestycje radiofoniczne i telewizyjne o znaczeniu ogólnopolskim, jak rozgłośnia centralna i centrum telewizyjne w Warszawie oraz magistralna sieć linii radiowych i kablowych, służąca do wymiany programów radiowych i telewizyjnych w zasięgu krajowym i zagranicznym,
- 2) budowy terenowych ośrodków radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności w zakresie zakupu i montażu odpowiednich urządzeń radiowych i telewizyjnych.

§ 3. Inwestycje radiofonii i telewizji realizowane w części nie objętej planem centralnym, a finansowane w sposób wskazany w § 1 pkt 2 mogą obejmować roboty budowlano-montażowe terenowych ośrodków nadawczych telewizyjnych

i radiowych, lokalnych telewizyjnych stacji retransmisyjnych małej mocy, rozgłośni radiowych i studiów telewizyjnych wraz z liniami zasilającymi, masztami i systemami antenowymi oraz podbudową dosyłowych linii radiowych.

§ 4. 1. Inwestycje określone w § 3 zlecają do wykonania społeczne komitety po uprzednim zgromadzeniu odpowiednich środków finansowych i zapewnieniu co najmniej 50% nakładów wartości kosztorysowej całej projektowanej inwestycji oraz po zatwierdzeniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez Ministerstwo Łączności i Komitet do Spraw Radiofonii „Polskie Radio”.

2. Uruchamianie inwestycyjnych środków planu centralnego na wyposażenie terenowych obiektów radiowych i telewizyjnych zgodnie z § 2 następować będzie w terminach wynikających z uzgodnionych z zainteresowanymi społecznymi komitetami harmonogramów robót.

§ 5. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Radiofonii „Polskie Radio” zapewni właściwy nadzór i koordynację inwestycji objętych niniejszą uchwałą.

§ 6. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych do udzielenia jak najdalej idącej pomocy istniejącym oraz nowo tworzonemu społecznym komitetom budowy telewizji i radiofonii na terenie poszczególnych województw. W szczególności prezydium wojewódzkich rad narodowych powinno przyjąć z pomocą społecznym komitetom budowy telewizji i radiofonii w zakresie organizacyjnym i koordynacji ich działalności na terenie województwa.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Łączności, Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Radiofonii „Polskie Radio” i przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz